

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **N.B.**
státní příslušnost Gruzie
t.č. pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní
Lhoty
zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2020 č. j. OAM-207/ZA-ZA11-ZA04-ZZC-2020, o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR se **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Bártý se **určuje částkou 6 800 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 19. 3. 2020 č. j. OAM-207/ZA-ZA11-ZA04-ZZC-2020 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců ve smyslu ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a podle odst. 5 téhož ustanovení byla stanovena doba trvání tohoto zajištění do 17. 6. 2020. Žalovaný vycházel ze sdělení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územního odboru Brno – venkov, Obvodního oddělení policie Rosice, ve kterém se uvádí, že dne 18. 3. 2020 vedoucí potravin U Sedláčků v Zastávce oznámila tomuto policejnímu oddělení, že muž cizí národnosti se snažil v této prodejně zcizit zboží. Poté, co na něj zakřičela, muž z prodejny utekl. Na základě kamerového záznamu Policie ČR Rosice ve spolupráci s pracovníky Příjímacího a pobytového střediska Zastávka ztotožnila tohoto cizince jako žalobce, který se následně k činu doznal. Jelikož uvedený čin spáchal v době nouzového stavu vyhlášeného na území České republiky, byla mu udělena bloková pokuta na místě nezaplacená ve výši 5 000 Kč. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce svým chováním a jednáním závažným způsobem ohrožuje veřejný pořádek na území České republiky, zneužil krizové situace a dopustil se v této situaci naprosto neomluvitelného jednání, kdy se pokusil ukrást zboží z obchodu s potravinami. V případě žalobce nelze přitom uložit zvláštní opatření ve smyslu ust. § 47 zákona o azylu, neboť k jeho nežádoucímu chování došlo právě v bezprostředním okolí azylového zařízení. Podle žalovaného žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek na území České republiky a s ohledem na povahu jeho jednání nelze přitom rozhodně vyloučit, že v něm bude pokračovat. Dle názoru žalovaného o tom svědčí to, že na místě nezaplatil jemu uloženou pokutu.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, kterou odůvodnil podáním ustanoveného právního zástupce ze dne 6. 5. 2020. V něm namítal, že jednání popsané v napadeném rozhodnutí nezakládá důvod se domnívat, že by měl žalobce představovat relevantní nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu s přihlédnutím k nižší závažnosti jeho protiprávního jednání. Toto jednání je přestupkového charakteru a nedosáhlo takového intenzity protiprávnosti, že by mohlo mít za následek trestně právní důsledky nebo vyvolání obavy z ohrožení veřejného pořádku. Žalobce v této souvislosti zdůraznil, že zajištění představuje krajní prostředek, jehož následkem je omezení nebo zbavení osobní svobody cizince. S odkazem na Ženevskou úmluvu (Úmluva OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 publikovaná pod č.

208/1993 Sb.) a na Směrnice Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky o aplikovatelných kritériích v normách souvisejících se zajištěním žadatelů o azyl a o alternativách zajištění z roku 2012 podle žalobce čin, který spáchal a k němuž se doznal, nepředstavuje dostatečné závažné ohrožení veřejného pořádku a to i přes skutečnost, že byl spáchán v nouzovém stavu. Přestože je žalobcovo chování nepřijatelné nemorální a přestupkově postižitelné, nepředstavuje takovou intenzitu závažnosti odůvodňující omezení jeho osobní svobody. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2020 č. j. OAM-207/ZA-ZA11-ZA04-ZZC-2020 a z obsahu fotokopie správního spisu žalovaného a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době jeho vydání žalovaným (ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
5. Z fotokopie správního spisu žalovaného (poznámka soudu: do značné míry neuspořádaného) krajský soud zjistil, že obsahuje dvě zprávy o zemi původu žalobce Gruzii, dokumentaci týkající se správního řízení o dřívější žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, o které bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 10. 2018. Dne 3. 3. 2020 podal žalobce opětovnou žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytl dne 10. 3. 2020 údaje, v nichž jako důvody žádosti uvedl, že jsou to důvody stejné, jaké uváděl v minulém řízení, tedy problémy kvůli pozemkům, které si podnikatel jménem Z. B. chtěl odkoupit a vyhrožoval mu uvězněním a došlo mezi nimi k fyzické potyčce. V případě návratu do Gruzie se obává, že bude pokračovat tento člověk ve vyhrožování a pronásledování. Součástí správního spisu je sdělení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územního odboru Brno – venkov, OOP Rosice, v němž se uvádí, že tomuto policejnímu útvaru bylo dne 18. 3. 2020 vedoucí prodejny potravin U Sedláčků v Zastávce oznámeno, že v době od 14:00 hod do 14:20 hod spatřila muže cizí národnosti, který v prodejně potravin zcizoval cigarety a cukrovinky. Když na něj zakřičela, tak muž z prodejny utekl. Škodu vyčíslila na 500 Kč, konkrétně 200 Kč na cukrovinkách a 300 Kč na cigaretách. Na základě kamerového záznamu byla ztotožněna osoba žalobce, který se hlídce k tomuto činu doznal. Jelikož čin spáchal v nouzovém stavu ČR, byla mu uložena bloková pokuta na místě nezaplacena ve výši 5 000 Kč, s čímž žalobce souhlasil. Součástí správního spisu je i blok na pokutu na místě nezaplacenou č. B0433972 vyplněný dne 19. 3. 2020 a podepsaný žalobcem jakožto obviněným.
6. Žalobou napadeným rozhodnutím byl tedy žalobce zajištěn podle ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu, dle něhož ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Zdejší krajský soud již v předchozích obdobných právních věcech zdůrazňoval, že dle ustálené

judikatury je zajištění jak podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, tak i podle zákona o azylu krajním prostředkem, jehož následkem je zbavení osobní svobody cizince a jde tedy o citelný zásah do základního práva jednotlivce na nedotknutelnost jeho osoby a na osobní svobodu, který je přípustný jen za podmínek stanovených zákonem a souladných s ústavním pořádkem (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 – 150, č. 2524/2012 Sb. NSS, rozsudek téhož soudu ze dne 22. 7. 2010, č. j. 9 As 5/2010 – 74, č. 2129/2010 Sb. NSS nebo nálezný Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2009 sp. zn. PL ÚS 10/08 č. 229/2009 Sb.). V projednávané věci šlo tedy o posouzení toho, zda jednání, kterého se dopustil žalobce dne 18. 3. 2020, tj. pokusu odcizení zboží v prodejně potravin v hodnotě 500 Kč představovalo jednání natolik závažné, aby mohlo být podřaditelné pod pojem „vážné ohrožení veřejného pořádku“ uvedený ve shora citovaném ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Podle žalobcem zmíněného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 13/2013 – 30 ze dne 17. 9. 2017, jakož i v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 4/2010 – 151 publikovaném pod č. 2420/2011 Sb. NSS, je obsažen výklad pojmu „závažné narušení veřejného pořádku“ se závěrem, že za nebezpečí pro veřejný pořádek ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu je třeba považovat za hrozbu takového jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti, přičemž je nutno zdůvodnit individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci. V daném případě žalobcovo protiprávní jednání spočívající v pokusu odcizení zboží v prodejně potravin je bezesporu ohrožením některého ze základních zájmů společnosti, jak ostatně sám v žalobě přiznává. Jde bezesporu o přestupem postižitelný podle zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, za který byla žalobci uložena bloková pokuta na místě nezaplacená ve výši 5 000 Kč. Uvedené jednání žalobce však dle názoru krajského soudu nelze kvalifikovat jako natolik závažné (byť se ho žalobce dopustil v době vyhlášení nouzového stavu v souvislosti s výskytem Coronaviru), aby mohlo být kvalifikováno jako nebezpečí pro veřejný pořádek České republiky a spatřovat v něm naplnění důvodů pro zajištění žalobce. K takovému závěru krajský soud dospěl s přihlídnutím k výši hodnoty zboží, které se žalobce pokusil odcizit, k tomu, že se jednalo o první jeho protiprávní jednání a také k tomu, že s uloženou pokutou za toto jednání souhlasil a v žalobě nad ním projevil lítost.

7. Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost zrušil v souladu s ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc mu podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil k dalšímu řízení.
8. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšnému žalobci žádné prokazatelné náklady související s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).
9. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za jeho zastupování v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 3. června 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce